

פו:

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

עין משפט
נר מצוה

לר אבד הוזהר
מ"י פירא מה"י שוח
הלכה ט'
לה י מ"י פירא מה"י
טעמיהן הלכה ג'
לו כ מ"י פ"ג מהלכות
תמרים הלכה ח'
לו ל מ"י ט"ז הלכה ט'

גניבה אתחלתא דמכירה היא. וא"ת אמאי מקטלי הא מאן למימר לפוסלו לעדות באלו וכ"ת דבעו התראה וכוין דאמרי שהמרו בו למיתה אלמא למיקטליה קא איתו אס כן לחוקיה נמי לקטלו אע"ג דלחו נמי להלקותו כדאשכחן בפ"ג דכ"ק (דף וס) דעדי גניבה ראשונה ושניה

אע"ג דלחו לחיובי חיי מוק כיון דלחו נמי ליעודי משלמי חיי מוק של העדאה עם הכת השלישית כשהזמו השלש כמות וי"ל דקסבר חזקה דגניבה לחודה קיימא כמו עדי קדושין ועדי ביאה ואע"ג דמיייר בלחודי ביה מדמקטלי לרבי יוחנן מ"מ לא שייך בהו חייב מיתה ואפשר דלחזקה לא נצי התראה ולר' יוחנן בעי אי נמי הש"ס לא מש בטעמא דלפוסלו לעדות באלו מדאנטרין לעיל למימר להלקותו ושם אינטרין היכא דמפסיל מעיקרא וקא:

עבדי סברתי. וא"ת אי לאו למקטליה קא איתו אס יבאו עדים שאינו עבדו אס כן למאי קא איתו וי"ל דלחו לקיים המקח וא"ת אי דלא אמרו ביה למח לן טעמא דעבדי מוכרתי אלא ודאי איתו ביה אס כן למקטליה קאמי וי"ל דלחודי ביה אחריני ואינו לא ידעי וכי האי גוונא הוה מצי לשנויי כרש פרק היו דודקין (לעיל דף מה).

גבי נערה המאורסה:

אמר רב יוסף בו. סלקא דעתך דרב יוסף דלחודי עדי גניבה וה"פ מתוך שהוא יכול לומר עבדי מכרתי לו לא היו בלוי עדי גניבה אס כן אין בעדותם ממש ומאי דבר הוא ואני פריך ליה הא מתוך קאמר דמשמע הלשון דאפילו השמא נמי דבר דלחו עדי גניבה מצי למימר הכי קמ"ל רביהו א"ר ב"ס הוא. בפ"ג דכ"ק (דף כד: וס) גבי ליעודי תורה וליעודי גברא דמסקין תס אלא דקא מרמינו רמזי לא דמי לרמזיה דהכא דהתם מיייר ברמזיה חשוכה שכלל השלשה ימים באלו עס אלו וקא מרמינו אכל הכא ברמזיה גרועה אריי דלאו מילתא היא אי נמי דניי נפשות שאני: כמופלא

להלקותו באנו והני אחריני כולי דבר קא עבדי ליה מתקין לה רב פפא אי הכי עדי מכירה נמי (א) ליקטליה מתוך שיכולין עדי גניבה לומר להלקותו באנו וכי תימא דקסבר חזקה דלא לקי והא איתמר עדי גניבה בנפש שהחזמו חזקה ורבי יוחנן חד אמר לוקין וחד אמר אין לוקין ואמרינן תסתיים דחזקה דאמר לוקין מראמר חזקה אין נהרגין דאי ר' יוחנן כיון דאמר נהרגין הוה ליה לאו שניתן לאזהרת מיתה ב"ד וכל (א) לאו שניתן לאזהרת מיתה ב"ד אין לוקין עליו איהו לא לקי אינהו היכי לקו אלא אמר רב פפא אעדי מכירה דכולי עלמא לא פליגי דנהרגין כי פליגי בעדי גניבה חזקה אמר אין נהרגין גניבה לחודה קיימא ומכירה לחודה קיימא ר' יוחנן אמר גניבה אתחלתא דמכירה היא ומורה רבי יוחנן בעדים הראשונים של בן סורר ומורה שהחזמו שאין נהרגין מתוך שיכולין לומר להלקותו באנו אמר אביי הכל מודים בבן סורר ומורה והכל מודים בבן סורר ומורה ומחלוקת בבן סורר ומורה הכל מודים בבן סורר ומורה בעדים הראשונים שאין נהרגין מתוך שיכולין לומר להלקותו באנו והכל מודים בבן סורר ומורה בעדים הראשונים יכולין לומר להלקותו באנו והני כוליה דבר קא עבדי ליה ומחלוקת בבן סורר ומורה השנים אמרים בפנינו גנב ושנים אומרים בפנינו אכל אמר רב אסי עדי מכירה בנפש שהחזמו אין נהרגין מתוך שיכול לומר עבדי מכרתי אמר רב יוסף כמאן אולא הא שמעתא דרב אסי כד"ע דאמר דבר ולא חצי דבר א"ל אביי דאי כרבנן נהרגין הא מתוך קאמר אלא אפילו תימא רבנן ויבדלא אתו עדי גניבה אי הכי מאי למימרא לא צריכא דאע"ג דתאובת לבסור ואכתי מאי למימרא לא צריכא דקא מרמינו רמזי מהו דתימא רמזי מילתא היא קמ"ל רמזי לאו כלום הוא: **בתנאי** וכן ממוא על פי ב"ד שנאמר יבי יפלא ממך דבר למשפט שלשה בתי דינין היו שם אחד וישב על פתח הר הבית ואחד וישב על פתח העזרה ואחד וישב בלשכת הגזית באין לזה שעל פתח הר הבית ואומר כך דרשתי וכך דרשו חבירי כך למדתי וכן לימדו חבירי אם שמעו אמר להם ואם לאו באין להן לאותן שעל פתח עזרה ואומר כך דרשתי וכך דרשו חבירי וכך לימדו חבירי אם שמעו אמר להם ואם לאו ואלו באין לב"ד הגדול שבלשכת הגזית שממנו יוצא תורה לכל ישראל שנאמר ימן המקום ההוא אשר יבחר ה' חזור לעירו שנה ולמד בדרך שהיה למד פטור ואם הורה לעשות חייב שנאמר והאיש אשר יעשה כדון אינו חייב עד שיוורה לעשות תלמיד שהורה לעשות פטור נמצא חומרו קולו: **גמ'** תנו רבנן כי יפלא ממך דבר כמופלא

אחר שהעידו עדי מכירה באלו עדי גניבה ונגמר הדין ע"פ שניהם: ואכפי מאי למימרא: כשהעידו הראשונים לא היה הדין רחוי ליגמר על פיהם ויכולין לומר לא היינו יודעין שיבאו עדי גניבה עלינו: דקא מרמינו רמזי. הוי לה: **בתנאי** ג' כפי דינין היו שם. בירושלים דמשמעני זה קרא (דברים ט) וקמת ועלית: אחד יושב על פתח הר הבית. הוא שער המזרחי שלפנים מן החיל לפני עזרת נשים: ואחד יושב. למעלה הימנו כשעברו עזרת נשים ובאין לפני עזרת ישראל: ואחד בלשכת הגזית. שהיא גבוהה מתוך העזרה חזיה בקודש ותליה בחול כדלמדין בסדר יומא (דף כה:). באין לזה שעל פתח הר הבית. וכן זה שהורה נעורו ונמלק ב"ד שנעירו עליו והזיקין הכתוב לעלות לירושלים ולשאלו ונאין הוא ונית דין שנעירו לב"ד זה שעל פתח הר הבית שהי' בו פוגעין תחילה: תלמיד שהורה לעשות. תלמיד של הגיע להוראה ונחלק על ב"ד שנעירו ונאלו לב"ד הגדול ושאלו וחזר לעירו והורה כדמחילה פטור שאין לסמוך על הוראתו והתורה לא חייבה אלא מופלא ומומחה לב"ד כדלמרי' נבמ' [פס]. נמצא חומרו קולו. חומר שהממיר עליו שאינו רחוי להוראה עד שיהא כן ארבעים שנה נעשה לו קל לפטורו מן המיתה: גמ'

מסורת הש"ס

(א) שבת קוד. עיונין ח':
גמ' קמא עד: מסת י:
שמיטת ד. (ב) (כ"ק ד):
(ג) וי"ל אומרם כן הני
בשנים שנתפסות ועי'
תיר"ס. (ד) הוריות ג.
(ה) וספר תפסה כדקין:
(ו) שבת כ. (ז) ויבדקין:
(ח) ועליל פלג.
(ט) (פסוקי סדר).

תורה אור השלם

1. כי יפלא ממך דבר למשפט בין דין לדין בין דין לבין גנע לגנע דברי ריבית בשעריף וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך: דברים יז ח
2. ועשה על פי הדבר אשר יצונו לך מן המקום ההוא אשר יבחר ה' ושמרת לעשות ככל אשר יורה: דברים יז י
3. והאיש אשר יעשה כדבר לכליתו ממנו אל הכהן העמד לשרת שם את ה' אלהיך או אל השטן ומה האיש ההוא ובעתה תרע משפאל: דברים יז יב

הגהות הב"ח

(א) גמ' עד מכירה נמי ליקטלו:

מוסף רש"י

לאו שניתן לאזהרת מיתה ב"ד. לאזהרת מיתה ב"ד. שחיין עליו מיתת ב"ד. ומכח י"ט של יפסו כן. שמתחייב עליו מיתת ב"ד. ועודבין י"ט ב"ס ע"ה. אין לוקין עליו. דמיתת ב"ד. הוא עשוי של לאו (ב"ס ע"ה). של עין לאו לאו לאזהרת מיתה. משל מלקות שפאל ללחין. שפאל הארץ להחריק. שם לאו כן לא יוכל למיט מיתה (פסוקי סדר). אפילו לא החזו. מיתתו והתירו. מיתתו. דהשם. למלקות. אפילו הכי לא לקי. לאזהרת מיתה עין ולא למלקות (ועודבין י"ט).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones